

Boudewijn Betzema

TRAAN TEN TEUS

Troost je

Traan is een tamelijk lange man en loopt kaars-rechtop. Hij heeft een ringbaardje en draagt bijna altijd een zonnebril.

Je ziet hem nooit zonder rugzak en heel vaak zit hij op zijn racefiets. Dan zit hij krom alsof zijn fiets te klein is. Traan is de vader van Teus.

Hij en Teus zijn onafscheidelijk.

Teus is vijf jaar, met een kortgeknipt blond koppie.

Hij hobbelt voor zijn vader uit of achter hem aan.

Waar Teus gaat, gaat Traan, of andersom.

Ook hij heeft een rugzakje, een heel klein rugzakje.

Teus lacht bijna altijd, een soort grijnzen.

Soms heeft Traan het helemaal gehad, dan pakt hij zijn speciaalbiertje en gaat zitten op de bank in de tuin.

Teus is onverzadigbaar, wil alles weten en voor hem blijft alles steeds weer nieuw...

Het is erg warm.
Teus huppelt met een klein zweefvliegtuigje naar de binnentuin.

Traan loopt traag achter hem aan.

In zijn ene hand heeft hij een groot zweefvliegtuig.

In de andere een speciaalbiertje.

Af en toe drinkt hij daar wat van.

Teus gooit wild zijn vliegtuigje de lucht in.

Dit gaat stijl omhoog en vliegt dan in een mooie glijvlucht de boom in.

'Tráán...!' Roept Teus. 'Tja...' zegt Traan.

Hij stuurt zijn grote zweefvliegtuig ook de boom in.

Dat tikt het vliegtuigje van Teus eruit maar blijft zelf in de takken hangen.

Traan gaat tegen de boom zitten en drinkt zijn biertje.

'Wacht maar even hoor,' zegt hij... 'Dat komt straks vanzelf wel naar beneden.'

Traan moet werken, maar brengt eerst Teus naar school.
Traan fietst voorop en Teus op z'n kleine fietsje vlak
achter hem aan.

Stipt om tien over acht vertrekken ze. Altijd. Ook vandaag.
Het is vies weer, het regent hard.

Traan en Teus trekken zich er niet veel van aan.

'Ach...' zegt Traan, 'we kunnen er toch niets aan doen.'

Alle twee hebben ze een pet op met een grote klep.

En alle twee dragen ze hun rugzak op de rug.

Onderweg een diepe plas.

Traan rijdt er handig omheen, maar Teus ziet het te laat.

Hij fietst er dwars doorheen en is meteen drijfnat.

Hij giert van het lachen en Traan kijkt om.

Dan ziet Traan het ook en hard lachend fietsen ze verder.

Traan is al vroeg wakker. Het is nog schemerig.
Hij loopt naar de schuifpui en kijkt in de tuin.
Hij voelt dat iemand naar hem zit te staren.
Het is een grote jonge kater in de hoek van de tuin.
Hij is mooi, maar wat is hij mager en hij beeft.
'Ach jongen,' zegt Traan, en zet wat water voor hem neer.
Voorzichtig komt de kat dichterbij en begint te drinken.
Traan heeft wat poulet in de koelkast, voor de soep.
Hij snijdt wat vlees in kleine blokjes en brengt het bij
de kat. Deze schrokt heel snel alles naar binnen.
'Jij hebt honger!' Zegt Traan, en geeft hem nog wat vlees.
Hij laat de tuindeur wat openstaan en ja hoor, daar komt
de kat.
'Wat ben je mooi man,' roept Traan.
En de kat gaat voor de deur liggen. 'Ik noem je Tigrus,'
zegt Traan. 'Blijf voortaan maar hier wonen.'

Traan en Teus lopen samen naar de bouwmarkt in de buurt.
'Wat ga je kopen?' Vraagt Teus.
'Een grote houten plank en een kattenluikje,' antwoordt Traan.
'Waarom?' Vraagt Teus.
'Omdat Tigrus bij ons komt wonen, Teus.'
'Wat fijn!' Roept Teus blij. 'Mag Tigrus echt bij ons komen wonen?'
Teus wil dat al heel lang. Een kat om te knuffelen.
Samen lopen ze met de grote plank en het kattenluikje naar huis.
Traan maakt de plank precies passend tussen de deur en de muur.
Hij zaagt met een decoupeerzaag een gat en past het kattenluikje er in.
'Zo!' Zegt hij. 'Nu heeft Tigrus zijn eigen deur.'
Tigrus vindt het allemaal wel best. Hij ligt te slapen op de bank.

Teus is boos. Nee, hij is razend. Dat gebeurt niet vaak.
Hij weet zelf niet meer waarom.
Hij zit in kleermakerszit midden in de binnentuin.
Zijn ogen zijn gemene spleetjes geworden.
Zijn mond is een omgekeerde grijns.
'Kom niet in mijn buurt drollevanger,' schreeuwt hij.
'Ga weg... ga weg... ga weg...'
Traan heeft geprobeerd hem tot bedaren te brengen.
Maar het wordt alleen maar erger.
'Nou,' zucht Traan... 'laat maar, gaat wel weer over.'
En zo is het ook.
Zodra niemand meer bij hem is, wordt Teus rustig.

Het leven van Traan is getekend.
Zijn hele lijf zit van top tot teen onder de tatoos.
Traan heeft veel meegemaakt en mooie maar ook
minder mooie kanten van het leven gezien.
Hij kan daar met zijn diepe bas prachtig over vertellen.
Er staan vele kleurrijke tekeningen op zijn lijf.
Die tekeningen bieden troost, zegt hij ernstig.
Maar het mooiste en meest ontroerende is een engel op zijn arm.
Heel eenvoudig, in één lijn.
Bijna kinderlijk getekend en toch weer niet.
'Dat is een replica van een tekening van Paul Klee!' Zegt hij.
'Die engel heeft mijn leven gered.'

Teus komt met een grote gele frisbee naar buiten rennen en hij holt op zijn blote voeten de binnentuin in. Midden in de tuin gooit hij wild de frisbee de lucht in. Deze maakt een een grote vlucht en vliegt in een enorme bocht een hoge struik in. Teus rent er naartoe, maar de frisbee zit vast en hij kan er niet bij. 'Pàààp' roept hij drie vier keer achter elkaar. 'Pap, jij bent hoog! Jij kunt er zo bij... P`a`a`a p, kom nou!' Maar Traan komt niet. Hij hoort het niet of heeft geen zin. Dan rent Teus op z'n blote voetjes naar huis.

Daar zijn ze weer. Alle twee. Met een grote grijns tikt Traan met gemak de frisbee uit de struik. 'Zie je wel!' Roept Teus. 'Jij ben zo hoog, jij kunt overal bij.'

Joelend komt Teus op z'n kleine fietsje de hoek om knallen.
Hij heeft zijn petje achterstevoren op zijn hoofd.
'IJsjes! ijsjes! Opzij!' Schreeuwt hij.
Tien meter later rent Traan achter hem aan,
gierend van de lach.
Wapperend met twee verpakte ijsjes.
'IJsjes! IJsjes!'
Plotseling trapt Teus keihard op de rem.
Traan roept bulderend van de lach: 'Goed zo! Lekker slippen!
Fijn, gladde bandjes...
Kom op Teus, naar binnen jij.
IJs eten.'

Teus is een heel slechte eter.
Zo ziet hij er niet echt uit met zijn blonde ronde koppie.
Altijd als Traan hem vraagt: 'Teus, wat wil je eten?'
Is het antwoord: 'Pannenkoeken!' En... 'met stroop!'
Traan begint te lachen. 'Dat zeg je altijd, elke dag!'
En dan noemt hij een heleboel andere lekkere dingen op.
Witte bolletjes met pindakaas, bruine bolletjes met chocopasta.
Maar bij alles wat Traan noemt, schudt Teus zijn hoofd.
Dan pakt Teus zijn fietsje en scheurt heel hard weg.
Hij rijdt steeds maar rondjes op het plein en roept: PANNENKOEK!
Dan pakt Traan ook zijn racefiets en rijdt rondjes achter
Teus aan.
Teus moet keihard lachen en Traan lacht met hem mee.
Dan roept Traan: Ik ga pizza halen!
Ja Ja Ja, scheeuwt Teus PIZZA PIZZA PIZZA....

Op een dag is het stil in de binnentuin. Heel stil.
Traan, Teus en Tigrus zijn weg. Alle drie zomaar weg.
De dag ervoor riep Traan ineens heel hard: Ik Moet Lucht!
Hij laadde zijn racefiets vol met tassen, deed zijn propvolle rugzak om. Hielp Teus zijn uitpuilende rugzakje omdoen en het kattenmandje met Tigrus bond hij achterop het fietsje van Teus.
En daar gingen ze. Stil, met hun hoofd naar benee, hun petjes over hun ogen.
Teus achter Traan aan op zijn fietsje.
Geen lach, geen grijns, geen pannenkoek of flapdrol.
Dag lieve Traan. Dag lieve Teus met Tigrus achterop...
Weg.

De verhaaltjes over Traan en Teus zijn een klein cadeautje in de vorm van een e-book. Bedoeld als presentje aan al die lieve mensen die de Troostdichter zo geweldig hebben gesteund na zijn vraag om één euro te doneren voor een mooie nieuwe website voor stichting Troosthuisje. Je kunt dit boekje met 11 verhaaltjes gratis downloaden.

Bijzondere dank gaat uit naar Henk en Irmgard. Zij hebben zich vol overgave en liefde op het ontwerpen het bouwen van deze prachtige website gestort. En ik ben er reuze blij mee.

Bijzondere dank gaat ook uit naar Peter Kortleve van Shortlife! Hij heeft voor - in mijn ogen - een zeer rake tekst-illustratie op het omslag gezorgd. Als ik daarnaar kijk, zie ik Traan en Teus in levende lijve voor me.

Boudewijn Betzema